

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.130/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 1.K.700.814/2023/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. május 1. és 2023. május 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységlí Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete további négy településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, leállító sebességellenőrzési feladatokat, őrzéseket, átkíséréseket, kísérőőri, rendezvénybiztosítási, ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat, lefolytatott szabálysértési előkészítő eljárásokat, továbbá részt vett különböző rendőri akciókban is. 2022. augusztus 11. napját követően a rendőrkapitányság illetékességi területén kívüli átkísérési feladatai voltak. Szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[3] A felperes a keresetében 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2021. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), továbbá a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, amelyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.072.556 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban, (2)-(3), (5)-(6) bekezdéseiben, 101. § (1) bekezdés a) pontjában, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 13., 15., 21-22., 24-25., 30-31., 44., 72. c) pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdésében, továbbá a Járőr Szabályzat 1., 3-4., 6., 10., 55-82. és 153. pontjaiban foglaltakra alapította. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítása okán külön vizsgálta a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő és az azt követő időszakot. Rögzítette, hogy a KMB csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB csoport működési körzetére történő kibővülését nem eredményezheti. Az irányadó kúriai joggyakorlatot idézve hangsúlyozta, hogy a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A KMB Szabályzat kógens módon határozza meg a körzeti megbízott feladatait, valamint azon feladatokat, amelyekre eseti jelleggel igénybe vehető; a járőrfeladatok ebbe nem tartoznak bele. A peradatok igazolják, hogy az alperes a felperest nem csak eseti jelleggel és nem csak a KMB Szabályzat 21. pontjában megfogalmazott esetekben vonta el a működési körzetéből, illetve a KMB csoport működési körzetéből. A járőri, illetve a további nevesített feladatait eredeti beosztása mellett – a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül is – tartósan, visszatérő jelleggel, éveken keresztül ellátta, ami a felperest megbízási díjra jogosítja. A megbízási díj megilleti a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend alatt történt feladatellátásra nézve is, figyelemmel arra, hogy ebben az időszakban is rendszeresen osztották be egyéb feladatokra a működési körzetén kívül. A megbízási díj megállapításánál nem annak volt jelentősége, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem annak, hogy a többletfeladat az eredeti beosztáshoz tartozott-e. Amennyiben a feladat nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelendő és megbízási díjra jogosít. A felperes rendszeresen látott el a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatokat, amely után ellentételezésre jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Megállapította, hogy ugyanezen jogszabályhely szerint – a KMB Szabályzat módosított 21. pontjára figyelemmel, e körben a KMB Szabályzat jogszabályba ütközésére vonatkozó kereseti érvelést elutasítva – a 2022. augusztus 11. napját követő időszakban, és a Hszt. 2023. február 1-jével történt módosítása mellett is jogosult a felperes megbízási díjra, mert 2022. augusztus 8. és 2023. május 28. napjai között nem eseti jelleggel, jelentős többletmunkát végezve 22 alkalommal látott el a szolgálati beosztásához nem tartozó átkísérési feladatokat a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül. A Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjára alapított igényt nem találta megalapozottnak, de az a) pont szerinti követelést jogszerűnek ítélte. Álláspontja szerint ugyanis a becsatolt illetménytábla és a perben meghallgatott tanúk vallomása alátámasztja a járőri beosztásokban mutatkozó létszámihiányt, egyúttal bizonyítja, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást helyettesített. A megbízási díj összegszerűsége tekintetében a többletfeladat nagyságát – számadatokkal alátámasztva – különös nyomatékkal vette figyelembe. Értékelve a szolgálatteljesítések számát és rendszerességét, valamint a jelentős többletfeladatot, a megbízási díjat a kereset kérelem szerint, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a Szolgálati Szabályzat 70. §-ában, a KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat hivatkozott rendelkezéseiben, továbbá az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIKjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 3. és 28. pontjaiban foglaltakat. Abból a tényből, hogy a felperes a működési körzetén kívül is végrehajtott járőrszolgálati feladatokat, nem következik, hogy más beosztásba tartozó feladatokat végzett; a járőrszolgálat ugyanis nem egy külön beosztás, hanem egy szolgálati forma. A perbeli esetben a felperes a KMB Szabályzat szerinti kötelezettségeit járőrszolgálat keretében látta el, amit a Szolgálati Szabályzat 70. §-a lehetővé tesz. Vitatta az elsőfokú ítéletnek a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja körében kifejtett érvelését, mert egyrészt nincs közvetlen okozati összefüggés a létszámhiány és a felperes többlettevékenysége között, másrészt az állománytáblázat a helységi Rendőrkapitányság egészének állományára vonatkozik, így megalapozatlan az a következtetés, hogy a 27 körzeti megbízottat a néhány megüresedett járőri beosztás helyettesítésével bízta volna meg; rész-helyettesítésre pedig egyébként sincs lehetőség. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a KMB csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos okfejtésével. Tévedett a törvényszék akkor is, amikor a TIK küldéseket járőrfeladatnak minősítette, miközben e tekintetben a felperes is csupán azt kifogásolta, hogy a TIK küldésekre nem minden esetben a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjában írt feltételek mellett került sor. A bejelentés vételekor nem feltétlenül állapítható meg, hogy az az azonnali rendőri intézkedést igényel-e, ez gyakran csak utólag állapítható meg, ami nem eshet a terhére. Felhívta a figyelmet továbbá, hogy a KMB Szabályzat módosítását követően a felperesnek a számára előírt feladatokat a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén el kellett látnia. A perbeli időszak 2022. augusztus 11. napja utáni részét illetően előadta, hogy az elsőfokú ítéletben felhívott BH2018.346 számú eseti döntés a jelen perben nem irányadó; ennek ellenére az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a KMB Szabályzat módosítása nem ellentétes a jogszabályokkal. Észrevételezte, hogy a kérdéses időszakban – a törvényszék téves ténymegállapításával szemben – nem 22 átkísérési, hanem 19 átkísérési és 1 TIK küldési feladatot teljesített a felperes a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül, ami átlagosan havi 2 alkalmat jelent, így ez rendszeresnek nem nevezhető, az elvonás megfelelt a KMB Szabályzat módosított 21. pont d) és f) alpontjainak. Mindezekre figyelemmel – a védiratában előadottakat fenntartva – hangsúlyozta, hogy a norma- és jogszabálmódosítás a korábbi jogértelmezési gyakorlatot megváltoztatta, vagyis többletfeladat hiányában a felperes második perbeli időszaki igénye is alaptalan.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria eseti döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Nem vitatta, hogy a

szolgáltatelljesítési ideje 70%-át közterületen kellett töltenie, de ennek a saját működési körzetében kellett volna megvalósulnia. Hangsúlyozta, hogy átkísérési, kíséreeőri feladatokat is végzett, amit a körzeti megbízott számára a KMB Szabályzat tilt. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta. Megjegyezte, hogy a megbízási díj iránti igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel a szolgálati feladatokat rendszeresen a KMB csoport körzetén kívül is ellátta. A körzeti megbízotti és járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. A KMB Szabályzat 21. pontjában szereplő kimentési okok kapcsán a tényállítás és bizonyítás az alperes kötelezettsége lett volna. Vitatta a különleges jogrenddel kapcsolatos fellebbezési okfejtés helyességét. Hangsúlyozta, 2022. augusztus 11. napját követően sem eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonták el a rendőrkapitányság illetékességi területéről. Elfogadhatatlannak találta a rész-helyettesítés kizártságára vonatkozó alperesi álláspontot, mert ez a jogszabályból nem következik. Megjegyezte, hogy a megbízási díj mértékét az alperes a fellebbezésében nem kifogásolta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés túlnyomórészt nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére. Döntésével – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja körében kifejtettek mellőzésével – a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[10] A másodfokú bíróság előre bocsátja, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a perbeli időszakban a helységi Rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, közrendvédelmi járőrvezetői és járőrparancsnoki státuszok részbeni betöltetlensége miatt a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni. Az ítéltábla rámutat, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott, azonban ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a rögzítését tette lehetővé, hogy a helységi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan – az alperes működési körébe tartozó – munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, amely a per tárgyán túlmutat. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben szereplő megállapításokat mellőzte; mivel a felperes által ellátotként

hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások konkretizálása és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelése nem történt meg, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása a státuszok huzamos betöltetlenségéből okszerűen nem következett. Ehhez a rendőrkapitányság egészére vonatkozó állománytábla és a tanúk általánosság szintjén megfogalmazott vallomása nem volt elegendő. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő, a döntéshozatalhoz szükséges mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére nem hatott ki.

[11] Helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-jei hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott. Erre figyelemmel külön vizsgálta a 2022. augusztus 11. napjáig tartó és az azt követő időszakot. Az első időszakot illetően a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja mellett annak c) pontjára alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben csatolt – az első perbeli időszakot érintően nem vitatott – feladatkimutatásra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát lényegében az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok – különös tekintettel az ún. TIK küldésekre – a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. Az első perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes

nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett – TIK küldés keretében – járőrszolgálatot a saját, sőt, a KMB csoport működési körzetén kívül. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelése, miszerint a járőrszolgálat egy szolgálati forma és nem külön szolgálati beosztás, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. Egyrészt a KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BMr. külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BMr. alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak. Ez az értelmezés nem sérti a Szolgálati Szabályzat 70. §-át, mert annak általános rendelkezését a normatív utasítások és a 30/2015. BMr. 2. sz. melléklete konkretizálják. Másrészt a KMB Szabályzat egyértelmű abban a tekintetben, hogy a körzeti megbízottnak mindenekelőtt a saját körzetében kell a körzeti megbízott beosztásba tartozó – a járőrszolgálat tekintetében a KMB Szabályzat 24. pontja előírásainak is megfelelő – feladatokat ellátnia. A működési körzetéből történő elvonásra csak kivételesen, eseti jelleggel, a KMB Szabályzat 21. pontjában felsoroltak teljesülésével kerülhet sor. Ide tartozik a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (KMB Szabályzat 21. pont d) alpont). A többletfeladat-ellátás ugyanakkor – az alperes álláspontjával szemben – nem csak akkor állapítható meg, ha a körzeti megbízott kifejezetten nem a beosztásába tartozó feladatot végez, hanem akkor is, ha ugyan a körzeti megbízott által is végezhető feladatot lát el (pl. közterületi jellegű, a járőrszolgálat

rokonítható feladatot), de nem a saját működési körzetében, és az ilyen feladatvégzésre rendszeresen, nem csak eseti jelleggel kerül sor. A jelen marasztalási perben tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a TIK küldések miatt a felperesnek rendszeresen el kellett hagynia a működési körzetét, amely önmagában nem tiltott, de emiatt a felperesnek – a többlettevékenység okán – megbízási díj jár. Az ítéltábla ugyan egyetért azzal, hogy a bejelentések vételekor nem minden esetben állapítható meg a szükséges rendőri intézkedés sürgős vagy kevésbé sürgős jellege, de ettől függetlenül az alperes viselni köteles annak következményeit, ha a TIK küldések keretében a rendőri intézkedések fogantatására rendszeresen nem járőröket, hanem körzeti megbízottakat vesz igénybe a saját működési körzetükön kívül. Megjegyzendő továbbá, hogy bár az az alperes érdekében állt, nem bizonyította, hogy a TIK küldések megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjának, valamint 24. pontjának.

[17] A kifejtettek szerint a KMB Szabályzat csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a peresített időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri jellegű feladatokra, a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította.

[18] A KMB csoport létrehozása – ahogyan azt a törvényszék helytállóan hangsúlyozta – a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, azt a KMB Szabályzat 72. c) pontjában írtak is megerősítik. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte (Kf.VII.45.156/2021/4.) és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

[19] Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[20] A második perbeli időszakkal összefüggésben az elsőfokú bíróság arra alapította a döntését, hogy a felperes 2022. augusztus 8. és 2023. május 28. napja között 22 alkalommal látott el átkísérési feladatot a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül, ami eseti

jellegűnek nem tekinthető, nem felel meg a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti követelménynek, ezért a felperest e többletfeladat ellátása is megbízási díjra jogosítja. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak alapján a tényállást ebben a körben pontosítja, mert az alperes által csatolt kimutatás szerint a kérdéses időintervallumban a felperes 19 átkísérést és 1 TIK küldést teljesített a rendőrkapitányság illetékességi területén kívülre, úgy, hogy a működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívüli feladatellátások továbbra is rendszerezsek maradtak.

[21] Az alperes a fellebbezésében – a védiratában írtakra visszautalva – csupán arra hivatkozott, hogy a KMB Szabályzat és a Hszt. módosítása után a Hszt. 71. § (1) bekezdésében foglaltakhoz kapcsolódó jogértelmezési gyakorlat megváltozott, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt többletfeladat-ellátás hiányában a felperes igénye nem megalapozott.

[22] A fellebbezésnek a védiratban megtett nyilatkozatok fenntartásával kapcsolatos eleme tekintetében a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a fellebbezésbe bele nem foglalt, nem nevesített korábbi jog- és tényállításokat hivatalból nem vehette figyelembe, mivel a Kúria a joggyakorlatában azt a következetes álláspontot alakította ki, hogy az adott jogorvoslati eljárás kezdő iratában (keresetlevél, fellebbezés, felülvizsgálati kérelem) a támadott döntésre a jogsérelemi indokolást önállóan kell előadni, nem lehetséges az előzményi vagy alsóbb fokú eljárások irataiban foglaltakra utalással megadni a jogorvoslati eljárást kezdeményező vagy azzal egy tekintet alá eső kérelem tartalmát (Kúria Kfv.II.37.151/2020/7., Kfv.I.35.048/2021/9., Kf.IV.39.177/2022/14.). A jogorvoslati beadványban kifejezetten elő nem adottak így nem képezhették a fellebbezési eljárás tárgyát.

[23] A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja előírja, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.

[24] Az alperes a fellebbezésében a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései közül kizárólag a 21. pont d) és f) alpontjaiban foglaltakat és a változatlan szövegű Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy az elsőfokú ítélet indokolása e tekintetben mennyiben és milyen okból jogszabálysértő, továbbá, hogy a módosítások a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést pontosan miként változtatják meg. A BH2018.346 számon közzétett eseti döntés pedig azért nem volt alkalmas az elsőfokú ítélet jogsértő jellegének alátámasztására, mert annak elvi tartalma – a fellebbezésben írtakkal

szemben – éppen az, hogy ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult. A kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten/rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat-ellátás is megalapozza. A második perbeli időszak vonatkozásában így nem csak a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végrehajtott átkísérési feladatokat, hanem az egyéb, a felperes munkakörébe nem tartozó feladatokat is figyelembe kellett venni. A KMB Szabályzat 21. pont d) és f) alpontjainak alperes által hivatkozott módosulása ezért önmagában nem tette megalapozatlanná az elsőfokú ítéletben szereplő azon megállapítást, hogy a felperes által 2022. augusztus 11. napját követően rendszeresen végzett – szolgálati beosztásához nem tartozó – járőri és egyéb szolgálati feladatok a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak.

[25] Az alperes a fellebbezésében a megbízási díj mértékét nem vitatta, ezért arról a másodfokú bíróságnak nem kellett állást foglalnia.

[26] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Az ítélőtábla a perköltség meghatározása során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39.§ (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 85.804 forint.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 4.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

dr. Koós Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Oláh Zsolt s.k.
bíró